

Tesssoro mio!

Deset, dvajset listov začetih. Včeraj so bile dolge nevihte, do jutra končane. Srce se mi je treslo in težko sem zaspala. Danes burna svetloba kaplja z borovcev.

Zagledana dam ballo in vsakokrat znova povešam pogled, ko čutim revščino, ki je ostala. Za vaše neveste tkem; vse uboge v trnju spijo. Poljub sem, ko ga dam, že nisem več potrebna. Služenje in kar se nabira znotraj, prinaša največ. Meni.

Vsi začeti listi se končajo in začno: ne vem, kaj je, ura usode se bliža, obzidje je prevrnjeno v tisti jarek, iz katerega se je prej trdno dvigalo, in ne morem misliti na obrambo. Vzdržim le v najbolj notranjih in zaupnih sobanah.

So mi oči dane samo zato, da valovi svetloba vanje? ↙

Je bilo svetlobe preveč, da sem spustila veko ali sem samo utrujena od gledanja v temo? Ampak saj se ne polnimo z grozo in bolečino, da bi odnehali, da bi se ubili, ampak da bi si pridobili novo življenje. So globoki razlogi za to, da smo prav takšni, kakršni smo?

Neznana majhna punčka, iz tistih legendarnih Selc, odkrije še eno svitanje nad otokom: A little girl. Sits and looks. Just sits. The life passes her by. Tears not known to themselves. Raises her hands to be lifted up, my soul.

Kako krepiti voljo, te vprašam?

Neguj majhne kreposti. Igrati Boga v malem, za to je človek poklican, ampak konec koncev imajo tudi nežive stvari božansko pravico na svoje lastno bitje in svet že davno ni bil več kaos, ko so prve, človeku podobne opice začele brusiti kamenje. Ne išči darov v mojih miselnih zgradbah, resnično sem brez mere, ali z angelsko mero, vendar lahko razločno vidiš, kako nisem nesorazmerna. Zato vem, kako je s človekom, ko vidim, kako se mu da približevati.

Nobena ženska ti ne more vzeti duše, če veš, da jo imaš in jo poznaš. In prave ženske so vedno podarjene in nikoli ukradene, a ne?

Ko prijazni zdravnik ugotovi močno identifikacijo z mišljenjem, takoj

za tem pristavi, kako moram biti s svojim doživetim strastnim čustvom prava sreča za spremljevalni korak.

Čigav korak? Čigava sreča?

Vem, da racionalizem rabi dvom, a gre v različne smeri; čeravno je žeton intelekta, poriva gugalnico tudi do višin, kjer prekršiš zakon, padeš na glavo in čutiš.

Če mi aristokrat čutov prizna plemenitaško poreklo, ko mi od znotraj prizna, da sem iz iste rodovine, postanem blaženo mirna. Ne potrebujem nobenega izsiljenega dokaza več, to ni najmanjši skupni imenovalec sporazuma, to je sporazum na en-to potenco.

Stella, veš, kakšna je moja ljubeča natura, ekstroverzirana do vratu; liki deklica, ki se prepoceni proda, če sreča junaka. V podzemnih časih moje omagano dostojanstvo s skrajnimi naporu posluša in uboga nasvet: When You meet Budha you must kill him! Se spomniš, kako čuti vsa tvoja interna, kadar te kdo pregleda skozi srce? Čustveni strah se ne prelevi v bivanjskega, omahne v neustrašenost.

Če bi dušeslovje znali in ga uporabljali vsaj toliko kot računico in gospodinjstvo, bi videli, da duša pade na zemljo iz iste nuje kot jabolko z drevesa. Kam padejo solze, ko gledam, kako cepijo bitijca s širjenjem najnižje specifične teže, da se ja ne bi porodila dočustvovana plemenitost; tisto malo s smislom, ki premaga tisto veliko, ki leži na prsih, ampak tako brez smisla.

Kdo me gleda skozi srce?

Tenkočuten raziskovalec, ki ne popisuje pojavov sveta, ampak po naturi dela amalgam. Slabo živi in predvsem živi iz svojih boljših časov, ki pa niso ne pretekli ne prihodnji; ena sama rastlina na posestvu ga tolaži s stalnim kvintesenčnim vonjem: vrtnica.

On, ki z vojaško natančnostjo gleda Duha in čuti Nasmeh, ko v hrepenju razuma zadiši jasminov svet. Ta vonj gre čez morje in reši brodomca iz samote stvarstva. Reče mu, naj plava, in plava. So pa tudi taki, ki ždijo kot poleno na polenu, če jim ne ukažeš iz občutka izpolnjenosti, ampak iz potrebe.

Moj nevidni, zvesti spremljevalec!

Kako lepo je, kadar ni treba nič razlagati, ko so enostavne stvari take, kot so. Forte. To je edina moč, ki me brani zla. Poglej, zakaj je srce med glavo in strastjo?

Mar ne zato, da jih poveže in se nam iz tilnika začno dvigovati afriške meglice ne-dolžnosti.

Mogoče dobre stvari niso bile še nikoli tako dobre, kot so sedaj.

bacione meta